

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3943/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Јелице Бојанић Керкез и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Велишић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „ББ“ ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 340/17 од 21.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављене против решења Вишег суда у Београду Гж1 340/17 од 21.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 340/17 од 21.06.2019. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 783/16 од 24.11.2016. године, одбачена је тужба тужиље као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 340/17 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се озјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због постојања потребе за уједначавањем судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права у погледу примене члана 145. Закона о основама система образовања и васпитања. У суштини, ради се о решењу конкретног чињеничног и правног питања. Притом, приложене одлуке уз ревизију се не односе на исту чињеничну и правну ситуацију чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Тужбом поднетом 07.04.2016. године тужиља је тражила поништај одлуке управног одбора предшколске установе којим је одбијен њен приговор као неблаговремен. Вредност предмета спора означена је на 100.000,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, а вредност предмета спора је означена на 100.000,00 динара, која очигледно не прелази износ од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић